

Cruel Monster

(ปีศาจจอมโหด)

ชื่อเล่น : แฟนทอม (Phantom)
ชื่อจริง-นามสกุล : ขอไม่บอกได้มัย
งานอดิเรก : เล่นกีฬากลางแจ้ง
สีที่ชอบ : สีแดง
สีที่เกลียด : ไม่มี

หงุดหงิดทุกทีเวลา...ซิการ์พูดประชดประชัน
ดีใจทุกทีเวลา...ซัมเมอร์หยุดไว้วาย
รำคาญทุกทีเวลา...พันไมล์หายตัวไป
อนาคตอันใกล้...เริ่มทำอะไรสักอย่าง...ละมั้ง
สิ่งที่เสียใจที่สุด...เป็นคนปากหนักเกินไป
เรื่องน่าอายที่สุด...หกล้มหน้าโรงเรียน
สุดท้ายนี้...อืมๆ สวัสดิ์ --

บทนำ

"อยู่ดีๆ ฟอกซ์ก็มีแฟน..." ซัมเมอร์พูดขึ้นมาระหว่างที่พวกมันนั่งอยู่ที่คอนโดฯ ผม ซึ่งไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะไอ้พวกนี้มีบ้านแต่ไม่อยู่ ชอบมาอยู่เกาะกะที่ห้องผมตลอด --

"ไม่แปลกหรอกครับคุณซัมเมอร์ ในเมื่อคุณฟอกซ์เขาไม่ได้เจ้าชู้เรียกราดแบบคุณนี่ครับ" ซิการ์คุณชายเทวดา (ผมเรียกเอง) พูดและหัวเราะนิดๆ แต่แฝงไปด้วยความประชดประชันลูกเบ้อเร่อ

ผมเงิบบอย่างไม่คิดจะเสนออะไรเลยอะไร เพราะไม่ใช่เรื่องของตัวเอง (แม้สักๆ จะแปลกใจนิดหน่อยที่ไอ้บ้านันมีแฟนซะได้) ซัมเมอร์กับซิการ์มักจะเป็นแบบนี้ตลอดแหละ ทั้งๆ ที่พวกมันสองคนรักกันจะตาย แต่กลับทะเลาะกันเกือบตลอดเวลา บางทีนี่อาจจะเป็นวิถีรักษาสมดุลของพวกมันก็ได้นะ --; แล้วผมก็หันไปสนใจเกมในจอทีวีต่อ

พันไมล์ที่เอนหลังอ่านหนังสือในมืออยู่บนโซฟาตัวใหญ่ดูเหมือนจะเป็นคนที่ไม่สนใจอะไรที่สุดแล้ว ส่วนฟอกซ์ที่กำลังถูกพุดถึงก้นอนจับหลับอยู่บนโซฟาตัวเดียวกัน

"ฮะๆ ผู้ชายหน่อมแน้มอย่างแคะเงียบไปเลย ^_^" ชัมเมอร์หันมามองคนหน้าตายอย่างเอาเรื่อง

"อยากจะลองคุ้ยักตั้งมัยละครับว่าหน่อมแน้มจริงรึเปล่า ^_^"

"ลองอะไรวะ แกแอบชอบฉันหรือ -O-"

"สมองนี่คิดอะไรดีกว่านี้ไม่ได้แล้วใช้มัยครับ"

"ไอ้ชิการ์!"

"ครับคุณชัมเมอร์ ^_^"

"เฮ้ๆ พอน่า หนวกหู --;" ฟอกซ์ที่นอนหลับอยู่พุดขึ้นมา อ้าวไม่ได้หลับหรือหหรือ "ฉันจะมีแฟน จะแต่งงาน จะมีลูกอะไรมันก็เรื่องของฉัน พวกแกจัดการเรื่องตัวเองให้รอดกันก่อนเถอะ"

"เฮอะ! พอมีแฟนทำมาปากดี" ชัมเมอร์บ่น

"แทนที่จะมาสนใจเรื่องฉัน แกไปจัดการเรื่องตัวเองก่อนเถอะไอ้ชัมเมอร์" ฟอกซ์พุด และนั่นทำให้ทุกคนในห้องเงียบไป ทว่าพันไมล์ที่อ่านหนังสืออยู่กลับเงยหน้าขึ้นมาสนใจ

ชัมเมอร์ที่ทุกคนเห็นว่าเจ้าชู้ กะล่อน เปลี่ยนผู้หญิงเป็นว่าเล่นแบบนี้ แท้จริงแล้วเขามีอดีตที่...ค่อนข้างจะซับซ้อนมากทีเดียว และผู้หญิงที่เป็นคนเริ่มต้นความซับซ้อนนั้นกำลังจะเดินทางกลับมาในอีกไม่นานนี้ด้วย อืม...ผมยังมองไม่ออกเลยแะว่าเรื่องมันจะไปต่อทางไหน --;

"ผมว่าเรื่องคุณชัมเมอร์คงไม่น่าสนใจเท่าเรื่องคุณแฟนทอมหรอ นะครับ" ชิการ์พุดขึ้นมา อาจจะเพื่อแก้สถานการณ์ ผมบอกแล้วว่าสองคนนี้รักกันจะตาย เอ๊ะ เมื่อกัมันพุดว่าอะไรนะ -O-;

"อะไรเกี่ยวกับแฟนทอมที่อ่านน่าสนใจหรือ (' ')" พันไมล์ที่ไม่ค่อยสนใจอะไรง่าย ๆ ถึงกับถามประโยคยาว ๆ ออกมาเลย ผมนั่งอ้าปากค้างหันไปมองชิการ์ที่ไขว่ห้างและยิ้มบาง ๆ ที่มุมปาก...

"หรือทุกคนคิดว่าเรื่องความรักของเขาไม่น่าสนใจกันครับ ☺"

"ฮะ...ฮะ -O-!!" ผมร้องเสียงดังก่อนจะโยนจอยเกมทิ้งและตั้งใจจะกระโดดไปเตะครูปากไอ้บ้านั้น แต่ซิมเมอร์ก็พุ่งเข้ามาดึงแขนผมไว้ก่อนที่ผมจะถึงตัวชิการ์ โอ้ยยย ที่อย่างนี้จะประสานงานกันดีจริงๆ นะ!

"ชิการ์...ถ้าแกพูดนะ ฉันจะอัดแกเอาไว้ให้มึนไม่ออกเลย" ผมตะโกนขณะที่ซิมเมอร์ก็ยังออกแรงดึงแขนผมเอาไว้

"ไม่ต้องห่วง ฉันจะปกป้องตัวเอง เล้ามากกว่าความรักของไอ้หัวแดงนี่มันน่าสนใจยิ่ง" ฟอกซ์ยิ้มเจ้าเล่ห์และลุกขึ้นมาอย่างสงวนสงวนใจดูๆ อะไรกันวะเนี่ย อ่าบอกร...อ่าบอกร...

"ไม่มีใครรู้หรือครับว่าคุณแฟนทอมของเราตกอยู่ในสถานะรักเขาข้างเดียวมาจนจะครบหนึ่งปีแล้ว ☺"

"ไหน...ไหนสัญญาว่าจะไม่บอกรว่า TOT"

"ผมไม่ได้เตือนหรือครับว่าอย่าทำสัญญากับผม ☺"

โอ้ย เกลียดมันจริงๆ

ซิมเมอร์ค่อยๆ ปลดแขนผมออกเมื่อเห็นว่าผมยืนนิ่งแล้ว หมอนั้นหันมาขมวดคิ้วใส่ผมด้วยความงุนงงสุดขีด ส่วนฟอกซ์ก็อ้าปากค้างอย่างพูดไม่ออก พันไม้ลั่นะเธอ...หน้าตาขี้เหมือนเดิมเป๊ะ แค่มุมขมวดคิ้วนิดๆ เท่านั้นเอง แต่เชื่อเถอะว่านั่นมันมากพอแล้วสำหรับพันไมล์ เพราะปกติแล้วหมอนั้นแทบไม่กระดิกหน้าเลยด้วยซ้ำ --;

ผมยืนนิ่ง ตกเป็นจำเลยลึงคมอย่างไม่มีข้อโต้แย้งอะไร และคงไม่ใช่เรื่องฉลาดถ้าผมเกิดหุนหันพลันแล่นต่อหน้า (ไอ้) ชิการ์ไปตอนนี่ ไว้รอจังหวะที่มันผลอกก่อนแล้วกัน...

"แกเนี่ยนะ...แอบรักเขาข้างเดียว" ซิมเมอร์ถามและมองหน้าผมด้วยแววตาเหลือเชื่อ อืม ผมเองก็ไม่อยากจะเชื่อเหมือนกันแหละ แต่มันก็เป็นเรื่องจริง ผมแอบรักเขาข้างเดียว...มานานเกือบปีแล้วด้วย ยิ่งพูดมันยิ่งดูน่าสมเพชวามั้ย

"ตกลงนะ...แก...ไปแอบรักใครตอนไหน -*-" ฟอกซ์ถามและมองหน้าผมด้วยแววตาพิลึกพิลั่นเพราะที่สุดๆ ผมหัวเราะหึๆ แต่ไม่ตอบอะไรนอกจากหันไปมองหน้าชิการ์

"แถนะ...จำไว้เลย...จำไว้เลยจริงๆ..."

"โอ้ คุณแฟนทอมครับ การมีความรักนะไม่ใช่เรื่องผิดสักหน่อย ^_^"

"ฉันนะไม่ผิด แต่แกที่ขายความลับเพื่อนนะผิด --"

"ว้า โกรธซะแล้ว ☺"

"_ _-^"

"ว่าแต่...ใครหะอ (' ')"

"สนขึ้นมาเลยนะไอ้โง่ --"

"นั่นสิ ใครวะ" ชัมเมอร์ถามย้ำ ผมเงิบไม่ตอบและมองหน้าชิกการ์ที่ยิ้มอย่างเดียว วันนั้นผมไม่น่าเมาแล้วเปลอเล่าเรื่องนี้ให้มันฟังเลยจริงๆ ใ้อ้านี้ไว้ใจได้ทีไหน เห็นชอบทำหน้าซื่อๆ แบบนี้แต่จริงๆ นะ...หะอะ!

"ใครวะ ฉันทู้อักรึเปล่า" ฟอกซ์ขมวดคิ้วถามอย่างใช้ความคิด ใ้อ้านี้จะต้องพยายามเดาความน่าจะเป็นแน่ๆ เสียใจด้วยนะที่พวกแกไม่รู้จักสักคน หึๆ

"ก็...ไม่ไกลนักหะอครับ ☺"

"ชิกการ์ _ _-^" ผมพูดนิ่งๆ และกำมือแน่น กะว่าถ้ามันยังไม่หยุดพูดนี้จะชกสักทีจริงๆ

"ไอ้ชิกการ์ พุดออกมา" << ฟอกซ์

"รออะไรวะ พุดออกมาดิ *O*" << ชัมเมอร์

"(' ')" << พันไม้ล

"_ _-*" << ผม

"ก็... ☺" << ชิกการ์

"อายนะ..."

ตั้งหน้า!

เสียยอดที่หน้าห้องดังช่วยชีวิตไว้พอดี ผมยกมือขอเวลานอกก่อนจะรีบเดินไปที่หน้าประตู ผมรู้ว่าชิกการ์จะต้องรอให้ผมกลับมาจนถึงค่อยเฉลยแน่ๆ เพราะใ้อ้านั้นจะต้องอยากเห็นสีหน้าผมตอนที่ความลับแตกเอาละ ระหว่างเดินไปที่หน้าประตูนี้จะต้องคิดหาวิธีปิดปากมันให้ได้ บางทีอาจจะแลกด้วยความลับของคนอื่น เอ...ดีรีเปล่านะ -*-

แก๊กรีก!

ผมเปิดประตูออกไปโดยที่ใจยังพะวากับเรื่องเมื่อก็อยู่ จนกระทั่งเห็นคนที่ยืนอยู่หน้าประตูเท่านั้นแหละถึงได้ตระหนักว่าควรระวังวลกับคนตรงหน้ามากกว่า -O-

"เอ่อ...คือพนักงานข้างล่างหย่อนจดหมายผิดกล่องอะคะ พัดเพลิงสังเกตเห็นเลยเอามาคืนพี่..." ผู้หญิงผมยุ่งๆ สีน้ำตาลเข้มยาวประป่า ตามคมสูงประมาณคางผมยืนอยู่ตรงหน้าประตู เธอยังใส่ชุดนักเรียนอยู่ด้วยซ้ำ สงสัยเพลิงกลับจากโรงเรียนแน่ๆ

"พี่...พี่คะ -O-"

"อ่า...อืม ขอขอบคุณนะ" ผมพูดนิ่งๆ ก่อนจะยื่นมือไปรับซองจดหมายมาจากมือเธอ

"ไม่เป็นไรคะ" เธอยิ้มบางๆ ก่อนจะเดินกลับไปในห้องของเธอซึ่งอยู่ตรงข้ามห้องผมนั่นแหละ

เอ...ผมควรจะพูดอะไรมากกว่านี้มั๊ยนะ หรือไม่ควรดี ถ้าพูดไปแล้วเธอจะหาว่าผมพูดมากริเปล่า ถ้าเกิดขอลี้ภัยชั่วคราวตอบแทนนี้จะมุกโบราณไปมั๊ยนะ เพราะแค่เอาจดหมายมาคืนให้ การลี้ภัยชั่วคราวตอบแทนมันถือว่ามากไปรีเปล่าเนี่ย แต่...แต่เธอกำลังจะเดินกลับเข้าห้องแล้วนะ...

"เอ่อ..." ผมกำลังอ้าปากจะพูด ทว่า...

"...?" เธอหันมามอง และสายตาของเธอที่มองมาก็ทำให้ผมพูดไม่ออก

"เอ่อ..."

"^_^;"

"ขอบคุณ...อีกที"

อืม คิดได้แค่นี้จริงๆ สិនะแฟนทอม -_-;;

"มะ...ไม่เป็นไร...อีกทีคะ" เธอยิ้มๆ ก่อนจะเดินกลับเข้าห้อง ทิ้งให้ผมยืนงงอยู่คนเดียว ประตูห้องเธอปิดไปแล้ว ส่วนผมก็ยังเปิดประตูห้องค้างไว้เหมือนเดิม...ໄ໊เอี้ยยย ໄง้จริงໄง้

ปึก ปึก!

ผมเอาหัวโขกประตูเบาๆ อย่างหงุดหงิดตัวเอง ถ้าเกิดว่าผมกล้า

กว่านี้หน่อยนะ...

"ที่แท้คนนี่เองหรือ..." << ฟอกซ์

"อืม น่ารักดีนี่ แต่ดูจืดไปหน่อย ไม่ใช่รสที่ฉันชอบ" << ชัมเมอร์

"เด็กจิง... (' ')" << พันไมล์

"ครับ น้องพัทลม เด็กโรงเรียนสตรีมารีอาที่พักอยู่ห้องตรงข้ามนี้แหละ

☺ << ชิการ์

"อ้อ เพิ่งรู้ว่าแกชอบแนวเด็กๆ ใส่ชุดนักเรียนซะด้วย อืม... คาดไม่ถึงจริงๆ"

"ชุดยูนิฟอร์มนี้แหละตัวเราใจเลย ว่าแต่ทำไมเมื่อกี้แกดูแข็งทื่อแบบนั้นวะ เซินหรือไง >_<"

"ก็ถ้าไม่เซินคงได้จิบไปนานแล้วล่ะครับ แอบชอบมาตั้งเกือบปีแล้วนี่"

"(' ')"

"แล้วแกไปแอบชอบเขาตอนไหนเนี่ย"

"นั่นสิ ทำตัวเป็นลุงแก่ๆ ชอบเด็กไปได้ -.-"

"ผมเดาว่าคุณแฟนทอมน่าจะแอบมองน้องเขามานานแล้วล่ะครับ"

"(' ')"

"แล้วจะเอาไงต่อเนี่ย แอบมองต่อไปหรือ เหอะ น่าสมเพช"

"แบบนี้มันต้องรุกนะเว้ย! แกเป็นถึงแฟนทอมแห่งมอนสเตอร์ มีเธอที่น้องเขาจะปฏิเสธแก >O<"

"คุณแฟนทอมต้องเลิกทำตัวขี้ลาดน่ะครับ ทำทางน้องเขาก็ดูน่าจะมีคนมาจีบเยอะ..."

"นั่นสิ (' ')"

"แกนี่นะ..."

"หุบปากน่า -_- ผมพูดขึ้นนิ่งๆ และปิดประตูห้องดังปัง ไล่เพื่อนบ้านสี่คนพร้อมใจกันเงียบหมดทันที ทีเมื่อกี้ล่ะพูดเอาๆ เฮอะ! "ฉันจะชอบใคร จิบใคร ไม่จิบใคร มันเรื่องของฉัน"

"จะเป็นเรื่องของแกคนเดียวได้ไงวะ พวกฉันแค่อยากช่วย" ชัมเมอร์ พูดด้วยสีหน้าจริงจังขึ้นกว่าปกติหนึ่ง

13

"ลำพังตัวแเองเอาตัวเองไม่รอดหรอก พวกฉันรู้ว่าแกปากหนักขนาดไหน" ฟอกซ์เสริมก่อนจะกอดอก ทำสีหน้าเจ้าเล่ห์ "แกเองก็อยากจะจีบน้องเขาอยู่ใช่ไหมล่ะ แต่ไม่รู้ว่าจะเริ่มยังไงเท่านั้นเอง"

ผมเงยไป เพราะฟอกซ์พูดถูก -- ทำไมจะไม่อยากจีบล่ะในเมื่อผมแอบมองน้องเขาตลอดตั้งเกือบปี พัดลมเพิงย้ายเข้ามาอยู่ที่คอนโดฯ แห่งนี้เมื่อปีที่แล้วนี่เอง และหนึ่งปีที่ผ่านมามีคุยกับน้องเขาแทบนับคำได้เลย ผมเองก็เป็นพวกพูดไม่ค่อยเก่ง ส่วนน้องเขาก็ดูเหมือนจะเป็นคนช้อยด้วย เป็นอย่างที่เราเห็นๆ กันเมื่อคืนนี้แหละ --;

แต่ถึงจะเป็นแบบนี้ผมก็ยังอดแอบมองเธอไม่ได้ ฟังแล้วเหมือนโรคจิตนิดๆ นะ แต่...ไม่รู้สิ...มัน...ถูกใจอย่างแปลกๆ =_//

"ฉันจะบอกอะไรให้นะพวก..." ซัมเมอร์ทำหน้าที่ตาจริงจังและเดินเข้ามาเอาแขนพาดไหล่ผม "ผู้ชายนะเป็นเพศของนักล่า เราล่าเพราะมันเป็นสัญชาตญาณ เพราะฉะนั้นการที่แกจะเริ่มล่า...ฉันหมายถึงจีบใครสักคนนะ ไม่ใช่เรื่องแปลกหรอก แต่ปล่อยให้ตามความรู้สึก..."

"ชนลูกว่ะ --"

"ไ้บ้านี้! คนพยายามช่วยดีๆ =_="

"คำพูดของคุณซัมเมอร์อาจจะฟังไม่ค่อยรู้เรื่องเท่าไร แต่ผมเห็นด้วยกับใจความหลักๆ ที่ว่าการเริ่มจีบใครนะไม่ใช่เรื่องผิดนะครับ แม้ว่ามันจะไม่เกี่ยวอะไรกับเรื่องสัญชาตญาณเลยก็ตาม ☺"

"ซิการ์นี่ต้องจะขัดฉันตลอดเลยนะเนี่ย ^_^"

"ฮะๆ คำพูดเบาสมองฟังแล้วน่าขัดนี้ครับ ^_^"

"หึๆ"

"^_^"

ผมเลิกสนใจสองคนนี้และเดินกลับไปนั่งหน้าจอทีวี คนที่เหลือกก็เดินตามกลับมาประจำที่เหมือนเดิม ไม่มีใครพูดอะไรขึ้นมาอีก ผมต้องแกล้งทำเป็นเล่นเกมต่อทั้งที่จริงๆ แล้วใจพะวักพะวนกับเรื่องที่ไอ้พวกนั้นพูด... ผมควรจะเริ่มจีบน้องเขาก่อนงั้นหรือ...อืม... --;

ผมวางจอยเกมลงก่อนจะหันไปมอหน้าเพื่อนๆ ด้วยแววตาจริงจัง...

"ฉันควรจะเริ่มจากตรงไหนดี"

"หึๆ ดีมาก เลิกทำตัวน่าสมเพชสักที"

"ฮ่าๆ ไม่ต้องห่วงเพื่อน ฉันจะคอยเทรนแกเอง >O<"

"ยินดีด้วยนะครับที่คิดได้ ☺"

"V(' ')"

"นี่พวกแก..."

"รู้อยู่แล้วว่าแกจะต้องถาม คิดว่าฉันไม่รู้สินัยแก่หรือยังงะ"

"ฉันดีใจนะที่แกเลือกทางเดินถูก เดี่ยวฉันจะเขียนกลเม็ดมัดใจหญิงให้แกเอง"

"ผมว่าอย่าดีกว่ามั้งครับ ศักยภาพความหน้าด้านหน้าทนของคุณแฟนทอมยังน้อยเมื่อเทียบกับคุณซัมเมอร์แล้ว ☹"

"ซิกการ์ ^_+"

"ว่าไงครับคุณซัมเมอร์ ^_+"

ผมกุมขมับและเป็นหน้าหนีไปหาพันไมล์ที่ก็ยังมีบางๆ อยู่เหมือนกัน...

"ลู้ๆ V(^ ^)"

แต่มันก็ช่วยอะไรไม่ได้อยู่ดี --;

"ฉันจะคิดแผนเอง"

"ไม่ต้องเลยฟอกซ์ แผนแกมันรุนแรงเกินไป ต้องแผนฉัน..."

"แกหาว่าฉันใช้ความรุนแรงเป็นอย่างเดียวหรือไอ้ซัมม์ --+"

"คนอย่างคุณซัมเมอร์เคยวางแผนอะไรในชีวิตด้วยหรือครับ"

"หุบปากไปเลยไอ้ซิกการ์! เฮ้ย ใจเย็นดิวะฟอกซ์ ฉันไม่ได้ว่า... §#§*")

"แกนี่มัน... *&_(!\$&"

"ผมว่าคุณซัมเมอร์กับคุณฟอกซ์... #^%)*&*"

"(' ;)" "

...จะไปรอดมั้ยวะเนี่ย -O-;;

13

1

แผนการขั้นที่ 1 : ทำความรู้จัก

สถานะปัจจุบัน : คนที่อยู่ห้องตรงข้าม

สถานะเป้าหมาย : คนรู้จัก

เคล็ดลับจากซัมเมอร์ : ความหน้าด้านเป็นสิ่งจำเป็น เพราะถ้าอีกฝ่ายไม่ด้าน เราก็ต้องด้านเอง!

ป.ล. จากซิกการ์ : คุณแฟนทอมคงลำบากหน่อยนะครับ เพราะแผนของคนหน้าด้านคงทำให้คนที่ทำตามหน้าชาไปบ้าง

เช้าวันอาทิตย์เป็นวันที่ฉันทั้งรักทั้งเกลียด เพราะอะไรนะเหรอ...

1. พู่วุ่นต้องไปเรียน ชีเกียจจัง
2. ตื่นสายได้วันสุดท้ายแล้ว แย่จริงๆ!
3. ของกินที่ตลาดจะเยอะเป็นพิเศษ
4. อะไรอีกนะ...อ้อ มีการ์ตูนตอนเช้า!

ฉันกำลังแต่งตัวเพื่อเตรียมจะออกไปซื้อของกินที่ตลาดแถวๆ หน้าปากซอยคอนโดฯ กิ่งแหละนะ อยู่คนเดียวนี่นา ถ้าแม่กับพ่ออยู่ด้วยเหมือนก่อน ปานนี้ฉันคงนอนดูทรอกินข้าวเที่ยงไปเลยทีเดียวนะ แต่ภาระของคนที่อยู่คนเดียวมันเยอะเกินไป ตื่นเข้ามาต้องให้อาหารปลา รดน้ำต้นไม้ เก็บหนังสือพิมพ์ เตรียมอาหาร (ให้ตัวเอง) และอาจจะทำความสะอาดห้องนิดหน่อยถ้าเกิดว่ามันเริ่มรก ฮือๆ อยากรีเฟกกับแม่กลับมาจากจีนไวๆ จัง TAT

ดิ่งหน่อย!

อดที่หน้าประตูห้องดังขึ้น ฉันหันขวับไปมองที่ประตูด้วยความมึนงง ปกติแล้วจะไม่เคยมีใครมากดอดเวลานี้นะ แปลกจัง มีเรื่องอะไรรีบเล่าเนี่ย

--

ฉันเดินไปส่องตามาวดูและก็พบกับผู้ชายผมสีน้ำตาลแดงจัด หน้าตาหล่อๆ ที่คนนี้พักอยู่ตรงตรงข้ามห้องของฉันเองละ ถ้าจำไม่ผิดเหมือนยัยว่าน

(เพื่อนสนิท) ที่เคยมาเห็นพี่เขาบอกว่าพี่เขาเป็นคณบดีของมหาวิทยาลัยอะไรสักอย่าง แต่ฉันไม่ค่อยสนใจเท่าไร พี่เขาทำอะไรฉันยังไม่รู้เลย T_T ว่าแต่... พี่เขามีอะไรกับฉันเนี่ย

แกกรีก!

ฉันเปิดประตูแง้มๆ และชะโงกหน้าออกไปมองพี่เขาอย่างงงๆ ที่คนหล่อกระตุมปากขึ้นทักทาย ใช้คำว่ากระตุมปากจริงๆ นะ เพราะหน้าที่ไม่ค่อยยิ้มของพี่เขา พอจะยิ้มทีก็ดูผีนอย่างแปลกๆ ไม่นั่นใจว่าพี่เขายิ้มจริงๆ รีบเล้าเหอะ อาจจะไม่แค่นั้นกระตุม -O-

17

"อรุณสวัสดิ์ --"

"อะ...อรุณสวัสดิ์ค่ะ ^_^;"

"... --//"

เงียบ...

"--α"

งง...

"อะ" อยู่ๆ พี่เขาก็ยื่นถุงอะไรสักอย่างมาให้ และพอฉันมองก็พบว่า เป็นถุงใส่น้ำเต้าหู้กับปาตองโก้ ฉันยิ้มแห้งๆ อย่างงงๆ อีกครั้งก่อนจะเงยหน้าขึ้นถาม

"อะไรเหรหอะ"

"น้ำเต้าหู้กับปาตองโก้"

"อันนี้ทราบค่ะ หมายถึงว่า...พี่เอามาให้พัดทำไม่เหรหอะ -O-"

"คือ..."

"..."

"คือว่า..."

"..."

"เอ่อ..."

ขอค้นรายการ

ป.ล. จากฟอกซ์ : ถ้าแค่เริ่มทำความรู้จักก็ยังทำไม่ได้ แบบนั้น